

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w Tychach
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 października 2023 r.,
skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w postępowaniu przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACa 280/19,

1. odrzuca skargę;

2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Pan adwokat A. N., reprezentujący M. spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w L., wniósł „w imieniu strony i na jej wyraźne żądanie” skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie I ACa 280/19, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedując w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia oryginalna).

W uzasadnieniu skargi pełnomocnik podał, że wprawdzie skarga dotyczy postępowania wpadkowego, a ściśle wyobrażeń skarżącego na temat uzasadnienia

orzeczenia, to jednak wniesienie skargi powinno być możliwe na każdym etapie postępowania, w tym „także po wydaniu ostatecznego orzeczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna i należy ją odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest jej wniesienie w postępowaniu służącym rozpoznaniu sprawy. Skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu *meriti* do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i nie jest dopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; 3 września 2019 r., I NSP 73/19).

Postępowanie w sprawie z powództwa M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w Tychach o zapłatę zostało zakończone z dniem 20 marca 2023 r., tj. z chwilą wydania przez Sąd Apelacyjny w Katowicach wyroku oddalającego apelację skarżącej spółki (pkt 1) oraz rozstrzygającego o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2) (k. 646 akt sprawy I ACa 280/19). Skarżąca złożyła skargę na przewlekłość w dniu 21 sierpnia 2023 r., a zatem wiele miesięcy po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Wobec powyższego skarga na przewlekłość jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Niedopuszczalny jest także abstrakcyjny wniosek skarżącej spółki o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, należało go więc pozostawić w aktach bez rozpoznania (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania o zwolnienie skarżącego z kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[ał]